

МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ ЖУЛИНСЬКИЙ

Народився ювіляр 25 серпня 1940 року в с. Новосілки Демидівського району на Рівненщині. Життєве кредо Миколи Григоровича “Важка праця все здолає!” підтверджене його біографією – від учителя восьмирічної школи, простого робітника, слюсаря до відомого письменника, автора багатьох книжок, академіка НАН України, авторитетного політика. Він закінчив Боремельську середню школу, Дубнівське педучилище, Київський державний університет ім. Т.Г.Шевченка, аспірантуру Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка Академії наук УРСР. В Інституті пройшов шлях від молодшого наукового співробітника (1971–1973 рр.), ученого секретаря (1973–1978 рр.), заступника директора з наукової роботи, завідуючого відділом рукописів (1978–1991 рр.) до директора Інституту (з 1991 р.).

Микола Жулинський працював Державним радником України з питань гуманітарної політики, двічі (1992–1994 рр., 1999–2001 рр.) віце-прем'єром України. Із 2006 р. по 2008 р. був Радником Президента України з гуманітарних питань, депутатом двох скликань.

Він – лауреат премії фундації Омеляна і Тетяни Антоновичів, Республіканської премії ім. О. Білецького в галузі літературно-художньої критики, кавалер

орденів “За заслуги” I і III ступенів, ордена Павла Скоропадського, Державного ордена Італійської республіки “Зірки італійської солідарності”, ордена Австрійської республіки, нагороджений “Орденем князя Ярослава Мудрого” V ступеня, медаллю Св. Володимира за видатний внесок у наукову та політичну діяльність (Світовий конгрес вільних українців). За книжку “Із забуття – в безсмертя” письменникові присуджено Національну премію України ім. Т.Г. Шевченка.

Автор книжок “Пафос життєствердження” (1974), “Людина як міра часу” (1979), “Человек в литературе” (1983), “Наближення” (1986), “Із забуття – в безсмертя” (1991), “Вірю в силу духа” (1999), “Подих третього тисячоліття” (2000), “Заявити про себе культурою” (2001), “Слово і доля” (2002, 2006), “Олег Ольжич і Олена Теліга” (2001), “Духовна спрага по втраченій батьківщині” (2002), “Поминаймо в скорботі, але не в гніві. Українсько-польський конфлікт на Волині 1943–1944 рр.” (2003), “Високий світоч віри. Голодомори в Україні та роман Василя Барки “Жовтий князь” (2003), “То твій, сину, батько”. Українська душа – на Голгофі ХХ століття” (2003), “Віктор Ющенко: випробування владою” (2005), “Відстані” (2006), “Він знав “як багато важить слово...”, понад 700 статей, оглядів, рецензій.

Творчий колектив “СіЧ” вітає шановного Миколу Григоровича зі славним ювілеєм і бажає міцного здоров’я, творчих здобутків, успіхів у керівництві нашим Інститутом літератури, у плідній діяльності на всіх нивах на благо України!